

NIEMCY

Walluf

Ruiny Kościoła św. Jana z ok. X w.

RHEINGAUER RIESLING-ROUTE

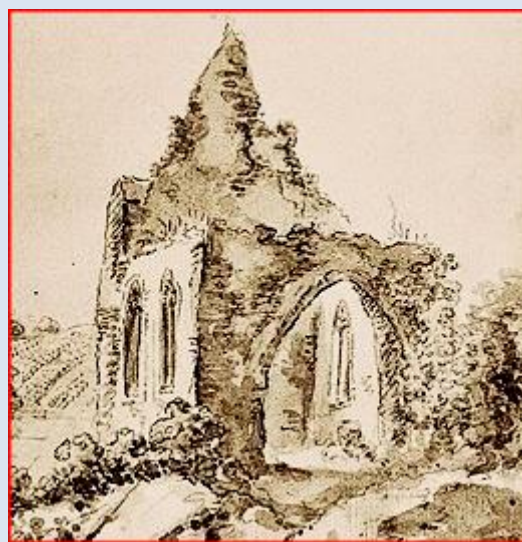
"Walluf został po raz pierwszy wymieniony w dokumencie z 770. Jednak budowa wieży zamku w Niederwalluf jest historycznie nieznana. Dopiero wykopaliska w latach 1931/32 ujawniły pod górą gruzów niewielki szlachecki zamek. Liczne skorupy znaleziono w ciemnoszarej warstwie, co umożliwiło datowanie ich na IX-X wiek. Odkryto dowody na wytapianie i przetwarzanie żelaza. Jak wykazały wykopaliska, zamek z wieżą wraz z budą został zbudowany w celu ufortyfikowania osady, którą można datować jeszcze wcześniej. Podczas kopania natrafiono na resztki murów i fundamenty większego domu, co sugerowało, że około 1100 roku kompleks rozbudowano w kierunku zachodnim.

Zamek wieżowy strzegł niegdyś punktu o znaczeniu strategicznym. Ren, który po ostrym zakręcie znowu płynie prosto w Walluf, dawał obserwatorowi widok w obu kierunkach. Szlaki handlowe biegnące z Taunus i regionu Lahn krzyżowały się tutaj z Rheinuferstraße i biegły na południe przez Fuhr. Zamek został opuszczony około 1200 roku.

Kościół św. Jana

Johanniskirche został zbudowany w pobliżu zamku wieżowego w X wieku jako romański kościół halowy. Dobudowa o północną nawę boczną oraz otwory po stronie północnej i wschodniej pochodzą z okresu romańskiego. Kościół wkomponowano w obwarowania. W XIV wieku mieszkańcy wycofali się na prawą stronę Wallufbach, chronioną przez Gebück. Kościół ten spłonął doszczętnie. W XV wieku został zastąpiony przez nową gotycką budowlę, która obejmowała północną ścianę poprzedniego kościoła.

W czasie wojny trzydziestoletniej Szwedzi spalili plebanię i zdewastowali kościół. Została przywrócona. W XVII w. w kościele odbywały się nabożeństwa, pochówki, ossuarium było nadal zajęte i trwała procesja Bożego Ciała. W związku z rozbudową miejscowej kaplicy Adelheid z X wieku kościół stracił na znaczeniu na początku XVIII wieku. Ołtarze boczne i ołtarz główny Johanniskirche zostały przeniesione do nowego kościoła, który był poświęcony Janowi Chrzcicielowi.

*widok na ruiny Kościoła św. Jana z ok. XVIII w.
rys. Caspar Schneider*

Dopiero w 1773 r. proboszcz prowadził kampanię na rzecz zachowania kościoła w Johannisfeld. Zubożała w wyniku wojny gmina Niederwalluf zwróciła się na początku XIX wieku do rządu Nassau o pozwolenie na zburzenie kościoła. Ze względu na sporną własność nie udzielono pozwolenia. Więc powoli gniło. Kościół stał się stodołą, lodziarnią i stajnią.

W latach sześćdziesiątych mieszkańcy Wallufer przystąpili do oczyszczania zarośniętego placu i uwolnienia go od roślinności. Podjęto środki ochrony i bezpieczeństwa. Witryna jest obecnie wykorzystywana do nabożeństw i przedstawień kulturalnych. Zgodnie z jego historycznym znaczeniem, miasto Walluf przeprojektowało plac w 2001 roku."

zdjęcia i opis: L.P.

zdjęcia w czerwonym obramowaniu zapożyczono z:
<https://www.kuladig.de/Objektansicht/O-83793-20140117-2>
<https://publicrelations.pl/wp-content/uploads/2016/06/Zrzut-ekranu-2016-06-22-o-14.30.48.png>

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)